

I

(Leģislatīvi akti)

LĒMUMI

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES LĒMUMS (ES) 2017/684

(2017. gada 5. aprīlis),

ar ko izveido informācijas apmaiņas mehānismu attiecībā uz starpvaldību nolīgumiem un nesaistošiem aktiem starp dalībvalstīm un trešām valstīm enerģētikas jomā un ar ko atceļ Lēmumu Nr. 994/2012/ES

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 194. panta 2. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

pēc apspriešanās ar Reģionu komiteju,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽²⁾,

tā kā:

- (1) Iekšējā enerģijas tirgus pareizai darbībai nepieciešams, lai uz Savienībā importēto enerģiju pilnībā attiektos noteikumi, ar ko izveido iekšējo enerģijas tirgu. Savienības energoapgādes stabilitātes nodrošināšanā liela nozīme ir pārredzamībai un atbilstībai Savienības tiesību aktiem. Iekšējais enerģijas tirgus, kas nedarbojas pareizi, nostāda Savienību neaizsargātā un diskriminētā stāvoklī enerģijas piegādes drošības jomā un apdraud potenciālās Eiropas patērētāju un rūpniecības priekšrocības.
- (2) Lai nodrošinātu Savienības energoapgādi, nepieciešams dažādot enerģijas avotus un veidot jaunus enerģētikas tīklu starpsavienojumus starp dalībvalstīm. Vienlaikus ir būtiski enerģētiskās drošības jomā ciešāk sadarboties ar Savienības kaimiņvalstīm un ar stratēģiskajiem partneriem.
- (3) Enerģētikas savienības stratēģijai, ko Komisija pieņēma 2015. gada 25. februārī, ir mērķis nodrošināt patērētājiem drošu, ilgtspējīgu, konkurētspējīgu un cenas ziņā pieejamu enerģiju. Konsekventa un saskaņota enerģētikas, tirdzniecības un ārpolitikas nostādņu īstenošana būtiski veicinās minētā mērķa sasniegšanu. Precīzāk, Enerģētikas savienības stratēģija uzsver, ka nolīgumu par enerģijas iegādi no trešām valstīm pilnīga atbilstība Savienības

⁽¹⁾ OV C 487, 28.12.2016., 81. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2017. gada 2. marta nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta) un Padomes 2017. gada 21. marta lēmums.

tiesību aktiem ir svarīga enerģijas drošības nodrošināšanai, pamatojoties uz analīzi, kas jau tika veikta 2014. gada 28. maija Eiropas Enerģētikas drošības stratēģijā. Tāpat arī Eiropadome 2015. gada 19. marta secinājumos aicināja ievērot pilnīgu atbilstību Savienības tiesību aktiem visos nolīgumos, kas saistīti ar gāzes iegādi no ārējiem piegādātājiem, it īpaši, pastiprinot šo nolīgumu pārredzamību un saderību ar Savienības enerģijas piegādes drošības noteikumiem.

- (4) Eiropas Parlaments 2015. gada 15. decembra rezolūcijā “Virzība uz Eiropas enerģētikas savienību” uzsvēra nepieciešamību veicināt Savienības energoapgādes ārējās drošības politikas saskaņotību un uzlabot pārredzamību ar enerģētiku saistītajos nolīgumos.
- (5) Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmums Nr. 994/2012/ES ⁽¹⁾ ir bijis noderīgs, lai varētu saņemt informāciju par pastāvošajiem starpvaldību nolīgumiem un apzināt to radītās problēmas attiecībā uz saderību ar Savienības tiesību aktiem.
- (6) Tomēr ir izrādījies, ka Lēmums Nr. 994/2012/ES nav efektīvs, jo nespēj nodrošināt starpvaldību nolīgumu atbilstību Savienības tiesību aktiem. Minētais lēmums lielākoties bija balstīts uz starpvaldību nolīgumu novērtējumu, ko Komisija veica pēc tam, kad dalībvalstis tos bija noslēgušas ar trešām valstīm. Lēmuma Nr. 994/2012/ES īstenošanā gūtā pieredze liecina, ka šādā pēcpārbaudē netiek pilnībā izmantotas visas iespējas nodrošināt starpvaldību nolīgumu atbilstību Savienības tiesību aktiem. Konkrēti, starpvaldību nolīgumi bieži vien nesatur piemērotus izbeigšanas vai pielāgošanas noteikumus, kas ļautu dalībvalstīm novērst jebkuru neatbilstību Savienības tiesību aktiem saprātīgā termiņā. Turklāt parakstītāju nostājas jau ir apstiprinātas, un tas rada politisko spiedienu nemainīt nevienu nolīguma aspektu.
- (7) Augsta līmeņa pārredzamība attiecībā uz nolīgumiem starp dalībvalstīm un trešām valstīm enerģētikas jomā veicinās gan Savienības iekšējo sadarbību ārējās attiecībās enerģētikas jomā, gan to Savienības ilgtermiņa politikas mērķu sasniegšanu, kas saistīti ar enerģētiku, klimatu un energoapgādes drošību.
- (8) Lai novērstu jebkuru neatbilstību Savienības tiesību aktiem un sekmētu pārredzamību, dalībvalstīm būtu iespējami drīz jāinformē Komisija par nodomu sākt sarunas par jauniem starpvaldību nolīgumiem vai starpvaldību nolīgumu grozījumiem. Komisija būtu regulāri jāinformē par šo sarunu gaitu. Dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai uzaicināt Komisiju piedalīties sarunās kā novērotāju. Komisijai vajadzētu spēt pieprasīt piedalīties sarunās kā novērotājam.
- (9) Sarunās par starpvaldību nolīgumu Komisijai vajadzētu būt iespējai ieteikt attiecīgajai dalībvalstij, kā novērst minētā nolīguma nesaderību ar Savienības tiesību aktiem. Minētajā saistībā Komisijai vajadzētu būt arī iespējai vērst attiecīgās dalībvalsts uzmanību uz atbilstīgajiem Savienības enerģētikas politikas mērķiem, dalībvalstu savstarpējās solidaritātes principu un Padomes vai Eiropadomes secinājumos pieņemtajām Savienības politikas nostājām. Tomēr tam nevajadzētu būt daļai no Komisijas juridiskā novērtējuma par starpvaldību nolīguma vai grozījuma projektu.
- (10) Lai nodrošinātu atbilstību Savienības tiesību aktiem un pienācīgi ņemot vērā to, ka pašlaik starpvaldību nolīgumiem gāzes vai naftas jomā un to grozījumiem ir relatīvi vislielākā ietekme uz pareizu iekšējā enerģijas tirgus darbību un uz Savienības energoapgādes drošību, dalībvalstīm *ex ante* kārtībā būtu Komisijai jāpaziņo starpvaldību nolīgumu projekti, kas saistīti ar gāzi vai naftu, pirms tie kļūst pusēm juridiski saistoši. Komisijai sadarbības garā būtu jāpalīdz dalībvalstij apzināt atbilstības problēmas starpvaldību nolīguma vai grozījumu projektā. Tad attiecīgā dalībvalsts būtu labāk sagatavojusies noslēgt nolīgumu, kas atbilst Savienības tiesību aktiem.
- (11) Komisijai būtu nepieciešams pietiekams laiks, lai veiktu šādu novērtēšanu un nodrošinātu iespējami lielāku juridisko noteiktību, vienlaikus nepieļaujot nevajadzīgu kavēšanos. Attiecīgā gadījumā Komisijai būtu jāapsver iespēja saīsināt termiņus, kas paredzēti tās novērtējumam, jo īpaši, ja dalībvalsts to prasa vai pietiekami detalizēti ir informējusi Komisiju sarunu fāzē, un ņemot vērā to, cik lielā mērā starpvaldību nolīguma vai grozījuma projekta pamatā ir paraugklauzulas. Lai varētu pilnībā izmantot Komisijas atbalstu, dalībvalstīm, ja tās ir

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmums Nr. 994/2012/ES (2012. gada 25. oktobris), ar ko izveido informācijas apmaiņas mehānismu attiecībā uz starpvaldību nolīgumiem starp dalībvalstīm un trešām valstīm enerģētikas jomā (OV L 299, 27.10.2012., 13. lpp.).

izvēlējušās Komisijai pieprasīt *ex ante* novērtējumu, būtu jāatturas no tāda starpvaldību nolīguma noslēgšanas, kas attiecas uz gāzi vai naftu, vai tāda starpvaldības nolīgumu noslēgšanas, kas attiecas uz elektroenerģiju, kamēr Komisija nav informējusi dalībvalsti par savu vērtējumu. Dalībvalstīm būtu jādara viss iespējama, lai panāktu piemērotu risinājumu, kas novērstu jebkuru apzināto nesaderību.

- (12) Saistībā ar Enerģētikas savienības stratēģiju vissvarīgākā joprojām ir jau noslēgto un vēl plānoto starpvaldību nolīgumu pārredzamība, un tā ir svarīgs priekšnosacījums Savienības energoapgādes stabilitātes nodrošināšanai. Tādēļ dalībvalstīm arī turpmāk būtu jāpaziņo Komisijai par pastāvošajiem un plānotajiem starpvaldību nolīgumiem neatkarīgi no tā, vai tie jau ir stājušies spēkā vai tiek piemēroti provizoriski Vīnes konvencijas par starptautisko līgumu tiesībām 25. panta nozīmē, kā arī par jaunajiem starpvaldību nolīgumiem.
- (13) Komisijai būtu jānovērtē to starpvaldību nolīgumu saderība ar Savienības tiesību aktiem, kuri ir spēkā vai kurus provizoriski piemēro šā lēmuma spēkā stāšanās dienā, un attiecīgi jāinformē dalībvalstis. Nesaderības gadījumā dalībvalstīm būtu jādara viss iespējama, lai panāktu piemērotu risinājumu, kas novērstu apzināto nesaderību.
- (14) Šis lēmums būtu jāpiemēro starpvaldību nolīgumiem. Starpvaldību nolīgumos, jo īpaši to saturā, un neatkarīgi no tā oficiālā apzīmējuma tiek pausts pušu nodoms par to, ka nolīgumam vajadzētu būt pilnībā vai daļēji saistošam. Būtu jāpaziņo tikai par tiem starpvaldību nolīgumiem, kas attiecas uz enerģijas iegādi, tirdzniecību, pārdošanu, tranzītu, uzglabāšanu vai piegādi vismaz vienā vai uz vienu dalībvalsti vai tādas enerģētikas infrastruktūras celtniecību vai darbību, kurai ir fizisks savienojums vismaz ar vienu dalībvalsti. Šaubu gadījumā dalībvalstīm būtu nekavējoties jāapspriežas ar Komisiju. Principā šim lēmumam nebūtu jāattiecas uz nolīgumiem, kas vairs nav spēkā vai ko vairs nepiemēro.
- (15) Šajā lēmumā tas ir akta vai tā daļu juridiski saistošais spēks, nevis tā oficiālais apzīmējums, kas kādu aktu kvalificē par starpvaldību nolīgumu vai par nesaistošu aktu – ja šāda juridiski saistoša spēka nav.
- (16) Dalībvalstis veido attiecības ar trešām valstīm, ne tikai noslēdzot starpvaldību nolīgumus, bet arī izmantojot nesaistošus aktus, kurus bieži oficiāli apzīmē kā saprašanās memorandumus, kopīgas deklarācijas, kopīgas ministru deklarācijas, vienotas rīcības, kopīgus rīcības kodeksus vai ar līdzīgiem jēdzieniem. Tā kā tie nav juridiski saistoši, juridiski nevar pieprasīt dalībvalstīm tos īstenot, tostarp gadījumos, ja šāda īstenošana nav saderīga ar Savienības tiesību aktiem. Pat ja tie nav juridiski saistoši, tos var izmantot, lai veidotu detalizētu enerģētikas infrastruktūras un enerģijas piegādes sistēmu. Lielākas pārredzamības labad dalībvalstīm vajadzētu spēt iesniegt Komisijai nesaistošus aktus, proti, tādas vienošanās starp vienu vai vairākām dalībvalstīm un vienu vai vairākām trešām valstīm, kas nav juridiski saistošas un kas uzliek nosacījumus enerģijas piegādei vai enerģētikas infrastruktūras attīstībai, tostarp iekļaujot ar to saistītu Savienības tiesību interpretāciju, – vai arī grozījumus šādos nesaistošos aktos, tostarp arī jebkurus to pielikumus. Ja nesaistošais akts vai grozījums nepārprotami atsaucas uz citiem dokumentiem, attiecīgajai dalībvalstij vajadzētu spēt iesniegt arī minētos citus dokumentus.
- (17) Šim lēmumam nebūtu jāattiecas uz starpvaldību nolīgumiem un nesaistošiem aktiem, kas pilnībā jādara zināmi Komisijai, izpildot citus Savienības tiesību aktus, vai kas attiecas uz jautājumiem, ko regulē Eiropas Atomenerģijas kopienas dibināšanas līgums.
- (18) Šim lēmumam nebūtu jārada pienākumi attiecībā uz nolīgumiem starp uzņēmumiem. Tomēr dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai brīvprātīgi paziņot Komisijai par šādiem nolīgumiem, uz kuriem sniegta nepārprotama atsaucē starpvaldību nolīgumos vai nesaistošos aktos.
- (19) Saņemtā informācija par starpvaldību nolīgumiem Komisijai būtu jādara pieejama visām pārējām dalībvalstīm drošā elektroniskā veidā, lai uzlabotu koordināciju un pārredzamību starp dalībvalstīm un tādējādi arī stiprinātu to pozīciju sarunās ar trešām valstīm. Komisijai būtu jāņem vērā dalībvalstu lūgumi iesniegto informāciju traktēt kā konfidenciālu. Tomēr konfidencialitātes prasības nedrīkstētu ierobežot pašas Komisijas piekļuvi konfidencialai informācijai, jo Komisijai ir nepieciešama visaptveroša informācija, lai varētu veikt novērtēšanu. Komisijai būtu jāuzņemas atbildība par konfidencialitātes noteikumu ievērošanas nodrošināšanu. Konfidencialitātes prasības neierobežo tiesības piekļūt dokumentiem, kas paredzētas Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 1049/2001⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1049/2001 (2001. gada 30. maijs) par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem (OV L 145, 31.5.2001., 43. lpp.).

- (20) Ja dalībvalsts uzskata starpvaldību nolīgumu par konfidenciālu, tai būtu jāiesniedz Komisijai nolīguma kopsavilkums, kurā minēti nolīguma priekšmets, mērķis, darbības joma, ilgums, tā puses un informācija par tā galvenajiem elementiem, lai minēto kopsavilkumu varētu lietot kopīgi ar citām dalībvalstīm.
- (21) Pastāvīgai informācijas apmaiņai par starpvaldību nolīgumiem Savienības līmenī būtu jānodrošina paraugprakses izstrāde. Pamatojoties uz minēto paraugpraksi, Komisijai sadarbībā ar dalībvalstīm un vajadzības gadījumā sadarbībā ar Eiropas Ārējās darbības dienestu attiecībā uz Savienības ārpolitiku būtu jāizstrādā fakultatīvas paraugklauzulas, kas izmantojamas starpvaldību nolīgumos starp dalībvalstīm un trešām valstīm, kā arī norādījumi, tostarp saraksts ar tādu klauzulu piemēriem, kurās nav ievēroti Savienības tiesību akti un kuras tāpēc nebūtu jāizmanto. Šādas paraugklauzulas būtu jāizmanto ar mērķi novērst starpvaldību nolīgumu pretrunas ar Savienības tiesību aktiem, it īpaši iekšējā enerģijas tirgus noteikumiem un Savienības konkurences tiesību aktiem, kā arī pretrunas ar Savienības noslēgtajiem starptautiskajiem nolīgumiem. Šādas paraugklauzulas vai norādījumi būtu jāizmanto kā kompetento iestāžu atsauces instruments, un tie tādējādi palielinās pārredzamību un saderību ar Savienības tiesību aktiem. Šādu paraugklauzulu izmantošanai vajadzētu būt fakultatīvai, un būtu jāparedz iespēja to saturu pielāgot konkrētiem apstākļiem.
- (22) Uzlabotām savstarpējām zināšanām par esošiem un jauniem starpvaldību nolīgumiem būtu jādod iespēja sekmēt pārredzamību un labāk koordinēt enerģētikas jautājumus starp dalībvalstīm un starp dalībvalstīm un Komisiju. Šādai uzlabotai koordinācijai būtu jānodrošina dalībvalstīm iespēja pilnībā izmantot Savienības politisko un ekonomisko ietekmi un jānodrošina Komisijai iespēja piedāvāt risinājumus problēmām, kas konstatētas starpvaldību nolīgumu jomā.
- (23) Komisijai būtu jāatvieglina un jāveicina koordinācija starp dalībvalstīm, lai varētu stiprināt Savienības vispārējo stratēģisko nozīmi enerģētikas jomā, izmantojot precīzi definētu, efektīvu un koordinētu pieeju ražojošām, tranzīta un patērējošām valstīm.
- (24) Ņemot vērā to, ka šā lēmuma mērķi, proti, informācijas apmaiņu starp dalībvalstīm un Komisiju attiecībā uz starpvaldību nolīgumiem enerģētikas jomā, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, bet šā lēmuma, ko piemēro visās dalībvalstīs, ietekmes dēļ to var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šis lēmums neparedz neko tādu, kas nav vajadzīgs minētā mērķa sasniegšanai.
- (25) Šā lēmuma prasībām nebūtu jāskar Savienības noteikumu piemērošana pārkāpumu, valsts atbalsta un konkurences jomā. Jo īpaši Komisijai ir tiesības sākt pienākumu neizpildes procedūru saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 258. pantu, ja tā atzīst, ka dalībvalsts nav izpildījusi LESD noteiktos pienākumus.
- (26) Komisijai būtu jāizvērtē, vai šis lēmums ir pietiekams un efektīvs, lai nodrošinātu starpvaldību nolīgumu atbilstību Savienības tiesību aktiem un augstu koordinācijas līmeni starp dalībvalstīm attiecībā uz starpvaldību nolīgumiem enerģētikas jomā.
- (27) Tādēļ Lēmums Nr. 994/2012/ES būtu jāatceļ,

IR PIENĒMUŠI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Priekšmets un darbības joma

1. Ar šo lēmumu izveido mehānismu informācijas apmaiņai starp dalībvalstīm un Komisiju attiecībā uz starpvaldību nolīgumiem enerģētikas jomā, kā definēts 2. pantā, lai nodrošinātu iekšējā enerģijas tirgus darbību un pastiprinātu enerģijas piegādes drošību Savienībā.

2. Šo lēmumu nepiemēro starpvaldību nolīgumiem, uz kuriem saskaņā ar Savienības tiesību aktiem pilnībā jau tiek attiecinātas citas konkrētas paziņošanas procedūras.

2. pants

Definīcijas

Lēmumā piemēro šādas definīcijas:

- 1) "starpvaldību nolīgums" ir katrs juridiski saistošs nolīgums neatkarīgi no tā oficiālā apzīmējuma starp vienu vai vairākām dalībvalstīm un vienu vai vairākām trešām valstīm vai starp vienu vai vairākām dalībvalstīm un starptautisku organizāciju, kas attiecas uz:
  - a) enerģijas iegādi, tirdzniecību, pārdošanu, tranzītu, glabāšanu vai piegādi vismaz vienā dalībvalstī vai uz to; vai
  - b) tādas enerģētikas infrastruktūras celtniecību vai darbību, kurai ir fizisks savienojums ar vismaz vienu dalībvalsti;tomēr, ja šāds juridiski saistošs nolīgums attiecas arī uz jautājumiem, kas nav minēti a) un b) apakšpunktā, par starpvaldību nolīgumu ir uzskatāmi vienīgi noteikumi, kas ir saistīti ar minētajiem apakšpunktiem un vispārīgajiem noteikumiem, ko piemēro minētajiem ar enerģiju saistītajiem noteikumiem;
- 2) "pastāvošs starpvaldību nolīgums" ir starpvaldību nolīgums, kas ir spēkā vai ko piemēro provizoriski 2017. gada 2. maijā;
- 3) "nesaistošs akts" ir tāda vienošanās starp vienu vai vairākām dalībvalstīm un vienu vai vairākām trešām valstīm, kas nav juridiski saistoša, piemēram, saprašanās memorands, kopīga deklarācija, kopīga ministru deklarācija, kopīga rīcība vai kopīgs uzvedības kodekss, un kurā izklāstīti nosacījumi enerģijas piegādei, piemēram, daudzumi un cenas, vai enerģētikas infrastruktūras attīstībai;
- 4) "pastāvošs nesaistošs akts" ir nesaistošs akts, kas parakstīts vai par ko citādi panākta vienošanās pirms 2017. gada 2. maija.

3. pants

Pienākumi paziņot par starpvaldību nolīgumiem

1. Kad dalībvalsts plāno sākt sarunas ar trešo valsti vai starptautisku organizāciju, lai grozītu starpvaldību nolīgumu vai noslēgtu jaunu starpvaldību nolīgumu, dalībvalsts rakstveidā informē Komisiju par savu nodomu iespējami ilgāku laiku pirms plānotās sarunu sākšanas.

Attiecīgajai dalībvalstij būtu regulāri jāinformē Komisiju par sarunu gaitu. Komisijai sniegtā informācija ietver norādi par sarunās apspriežamajiem noteikumiem un šo sarunu mērķiem saskaņā ar 8. pantu.

2. Tiklīdz puses ir vienojušās par visiem galvenajiem elementiem ar gāzi vai naftu saistīta starpvaldību nolīguma projektā vai ar gāzi vai naftu saistīta starpvaldību nolīguma grozījuma projektā, bet pirms oficiālo sarunu slēgšanas, attiecīgā dalībvalsts dara zināmu Komisijai nolīguma vai grozījuma projektu, tostarp jebkurus tā pielikumus, lai tā veiktu *ex ante* novērtējumu saskaņā ar 5. pantu.

Ja minētais nolīguma vai grozījuma projekts nepārprotami atsaucas uz citiem dokumentiem, attiecīgā dalībvalsts iesniedz arī minētos citus dokumentus, ciktāl tie satur elementus, kas attiecas uz gāzes vai naftas iegādi, tirdzniecību, pārdošanu, tranzītu, uzglabāšanu vai piegādi vismaz vienā vai uz vienu dalībvalsti vai tādas gāzes vai naftas infrastruktūras celtniecību vai darbību, kurai ir fizisks savienojums vismaz ar vienu dalībvalsti.

3. Ja kāda dalībvalsts risina sarunas par starpvaldību nolīgumu vai grozījumu attiecībā uz elektroenerģiju un tā, balstoties uz savu novērtējumu, nav spējusi izdarīt konkrētus secinājumus par sarunās izskatāmā starpvaldību nolīguma vai tā grozījuma saderību ar Savienības tiesību aktiem, tā, tiklīdz puses ir panākušas vienošanos par visiem minētā starpvaldību nolīguma vai grozījuma projekta galvenajiem elementiem, bet pirms oficiālo sarunu slēgšanas, ziņo Komisijai par minēto projektu, tostarp par jebkuriem tā pielikumiem, lai tā veiktu *ex ante* novērtējumu saskaņā ar 5. pantu.

4. Dalībvalstis var izmantot 2. punkta pirmo un otro daļu attiecībā uz starpvaldību nolīgumiem vai grozījumiem, kuri saistīti ar elektroenerģiju.

5. Ratificējot starpvaldību nolīgumu vai starpvaldību nolīguma grozījumu, attiecīgā dalībvalsts dara zināmu Komisijai šo starpvaldību nolīgumu vai grozījumu, tostarp jebkurus tā pielikumus. Ja Komisija ir sniegusi atzinumu, ievērojot 5. panta 2. punktu, bet attiecīgā dalībvalsts nav ievērojusi šo Komisijas atzinumu, minētajai dalībvalstij bez liekas kavēšanās būtu jāsniedz Komisijai rakstisks paskaidrojums par šāda lēmuma iemesliem.

Ja ratificētais starpvaldību nolīgums vai starpvaldību nolīguma grozījums nepārprotami atsaucas uz citiem dokumentiem, attiecīgā dalībvalsts iesniedz arī minētos citus dokumentus, ciktāl tie satur elementus, kas attiecas uz enerģijas iegādi, tirdzniecību, pārdošanu, tranzītu, uzglabāšanu vai piegādi vismaz vienā vai uz vienu dalībvalsti vai tādas enerģētikas infrastruktūras celtniecību vai darbību, kurai ir fizisks savienojums vismaz ar vienu dalībvalsti.

6. Pienākums ziņot Komisijai, ievērojot 2., 3. un 5. punktu, neattiecas uz līgumiem starp uzņēmumiem.

Ja dalībvalstij ir šaubas par to, vai nolīgums ir uzskatāms par starpvaldību nolīgumu un līdz ar to, vai par to ir jāziņo saskaņā ar šo pantu un 6. pantu, tā nekavējoties apspriežas ar Komisiju.

7. Visus paziņojumus saskaņā ar šā panta 1. līdz 5. punktu un 6. panta 1. un 2. punktu iesniedz, izmantojot Komisijas norādīto tīmekļa lietotni. Laikposmus, kas minēti 5. panta 1. un 2. punktā un 6. panta 3. punktā, sāk skaitīt no dienas, kad lietotnē reģistrēta pilna paziņojuma dokumentācija.

4. pants

Komisijas palīdzība

1. Ja dalībvalsts iesniedz Komisijai paziņojumu par sarunām, ievērojot 3. panta 1. punktu, Komisijas dienesti var to konsultēt par to, kā novērst sarunās apspriestā starpvaldību nolīguma vai starpvaldību nolīguma grozījuma nesaderību ar Savienības tiesību aktiem. Šādās konsultācijās var sniegt attiecīgas fakultatīvās paraugklauzulas un norādījumus, ko Komisija, apspriežoties ar dalībvalstīm, izstrādā saskaņā ar 9. panta 2. punktu.

Komisijas dienesti var arī vērst attiecīgās dalībvalsts uzmanību uz Savienības enerģētikas politikas, tostarp Enerģētikas savienības, mērķiem.

Minētā dalībvalsts var arī lūgt Komisijas palīdzību minētajās sarunās.

2. Pēc attiecīgās dalībvalsts lūguma Komisija var piedalīties sarunās kā novērotāja. Komisija var pieprasīt piedalīties sarunās kā novērotāja, ja tā uzskata to par nepieciešamu. Komisijas dalībai nepieciešama attiecīgās dalībvalsts rakstveida piekrišana.

3. Ja Komisija piedalās sarunās kā novērotāja, tā var konsultēt attiecīgo dalībvalsti par to, kā novērst sarunās apspriestā starpvaldību nolīguma vai grozījuma nesaderību ar Savienības tiesību aktiem.

5. pants

Novērtēšana Komisijā

1. Komisija piecu nedēļu laikā pēc starpvaldību nolīguma vai grozījuma pilna projekta, tostarp jebkuru tā pielikumu, paziņošanas datuma, ievērojot 3. panta 2. punktu, informē attiecīgo dalībvalsti par visām šaubām, kas tai radušās par šā starpvaldību nolīguma vai grozījuma projekta saderību ar Savienības tiesību aktiem. Ja minētajā termiņā nav saņemta Komisijas atbilde, uzskatāms, ka Komisijai nav šaubu.

2. Ja Komisija, ievērojot 1. punktu, informē attiecīgo dalībvalsti, ka tai radušās šaubas, tā 12 nedēļu laikā pēc 1. punktā minētā paziņojuma datuma attiecīgajai dalībvalstij dara zināmu savu viedokli attiecībā uz minētā starpvaldību nolīguma vai grozījuma projekta saderību ar Savienības tiesību aktiem, jo īpaši iekšējā enerģijas tirgus noteikumiem un Savienības konkurences tiesību aktiem. Ja minētajā termiņā Komisijas atzinums nav saņemts, uzskatāms, ka Komisija nav cēlusi iebildumus.
3. Ar attiecīgās dalībvalsts piekrišanu 1. un 2. punktā minētos termiņus var pagarināt. Ja apstākļi to ļauj, 1. un 2. punktā minētos laikposmus samazina, vienojoties ar Komisiju, lai nodrošinātu, ka sarunas tiek pabeigtas savlaicīgi.
4. Dalībvalsts neparaksta, neratificē un neapstiprina starpvaldību nolīguma vai grozījuma projektu līdz brīdim, kad Komisija informē dalībvalsti par šaubām saskaņā ar 1. punktu vai, attiecīgā gadījumā, sniedz atzinumu saskaņā ar 2. punktu, vai, ja no Komisijas nav ne atbildes, ne atzinuma, līdz brīdim, kad notecējis termiņš, kas minēts 1. punktā vai, attiecīgā gadījumā, 2. punktā.

Pirms starpvaldību nolīguma vai grozījuma parakstīšanas, ratificēšanas vai apstiprināšanas attiecīgā dalībvalsts maksimāli ņem vērā 2. punktā minēto Komisijas atzinumu.

6. pants

Paziņošanas pienākumi un Komisijas novērtējums par pastāvošajiem starpvaldību nolīgumiem un jauniem starpvaldību nolīgumiem saistībā ar elektroenerģiju

1. Līdz 2017. gada 3. augustam dalībvalstis dara zināmus Komisijai visus pastāvošos starpvaldību nolīgumus, tostarp jebkurus to pielikumus un grozījumus.

Ja pastāvošais starpvaldību nolīgums nepārprotami atsaucas uz citiem dokumentiem, attiecīgā dalībvalsts iesniedz arī šos citus dokumentus, ciktāl tie satur elementus, kas attiecas uz enerģijas iegādi, tirdzniecību, pārdošanu, tranzītu, uzglabāšanu vai piegādi vismaz vienā vai uz vienu dalībvalsti vai tādas enerģētikas infrastruktūras celtniecību vai darbību, kurai ir fizisks savienojums vismaz ar vienu dalībvalsti.

Šajā punktā noteiktais pienākums ziņot Komisijai neattiecas uz līgumiem starp uzņēmumiem.

2. Pastāvošie starpvaldību nolīgumi, par kuriem 2017. gada 2. maijā jau ir paziņots Komisijai saskaņā ar Lēmuma Nr. 994/2012/ES 3. panta 1. vai 5. punktu vai Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 994/2010 ⁽¹⁾ 13. panta 6. punkta a) apakšpunktu, šā panta 1. punkta izpildes vajadzībām uzskatāmi par tādiem, par kuriem paziņots, ja vien paziņojums atbilst minētā punkta prasībām.
3. Komisija novērtē saskaņā ar šā panta 1. vai 2. punktu paziņotos starpvaldību nolīgumus, kā arī starpvaldību nolīgumus, kuri saistīti ar elektroenerģiju un par kuriem paziņots saskaņā ar 3. panta 5. punktu. Ja pēc pirmā novērtējuma Komisijai ir šaubas par minēto nolīgumu saderību ar Savienības tiesību aktiem, jo īpaši iekšējā enerģijas tirgus noteikumiem un Savienības konkurences tiesību aktiem, Komisija par to informē attiecīgās dalībvalstis deviņu mēnešu laikā pēc minēto nolīgumu paziņošanas.

7. pants

Paziņošana par nesaistošajiem aktiem

1. Dalībvalstis par nesaistošu aktu vai grozījumu nesaistošā aktā, tostarp par jebkuru to pielikumu, pieņemšanu var paziņot Komisijai gan pirms minēto nesaistošo aktu vai grozījumu apstiprināšanas, gan pēc tās.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 994/2010 (2010. gada 20. oktobris) par gāzes piegādes drošības aizsardzības pasākumiem un Padomes Direktīvas 2004/67/EK atcelšanu (OV L 295, 12.11.2010., 1. lpp.).

2. Dalībvalstis var arī paziņot Komisijai par pastāvošiem nesaistošiem aktiem, tostarp jebkuriem to pielikumiem un grozījumiem.

3. Ja nesaistošais akts vai nesaistošā akta grozījums nepārprotami atsaucas uz citiem dokumentiem, attiecīgā dalībvalsts var iesniegt arī minētos citus dokumentus, ciktāl tie satur elementus, kas izklāsta nosacījumus enerģijas piegādei, piemēram, daudzumus un cenas, vai enerģētikas infrastruktūras attīstībai.

8. pants

Pārredzamība un konfidencialitāte

1. Sniedzot informāciju Komisijai saskaņā ar 3. panta 1. līdz 5. punktu, 6. panta 1. punktu un 7. pantu, dalībvalsts var norādīt, vai kāda minētās informācijas daļa – komerciāla vai cita informācija, kuras izpaušana var kaitēt iesaistīto personu darbībām – ir uzskatāma par konfidenciālu un vai sniegtajā informācijā var dalīties ar citām dalībvalstīm.

Šādu norādi attiecībā uz pastāvošajiem nolīgumiem, kas minēti 6. panta 2. punktā, dalībvalsts sniedz līdz 2017. gada 3. augustam.

2. Ja dalībvalsts nav norādījusi, ka informācija saskaņā ar 1. punktu ir konfidenciāla, Komisija dara minēto informāciju visām pārējām dalībvalstīm pieejamu drošā elektroniskā veidā.

3. Ja dalībvalsts ir norādījusi, ka pastāvošs starpvaldību nolīgums, tā grozījums vai jauns starpvaldību nolīgums ir konfidenciāls saskaņā ar 1. punktu, minētā dalībvalsts dara pieejamu iesniegtās informācijas kopsavilkumu.

Minētajā kopsavilkumā norāda vismaz šādu informāciju par starpvaldību nolīgumu vai grozījumu:

- a) tā priekšmets;
- b) tā mērķis un darbības joma;
- c) tā ilgums;
- d) tā puses;
- e) informācija par tā galvenajiem elementiem.

Šis punkts neattiecas uz informāciju, ko iesniedz saskaņā ar 3. panta 1. līdz 4. punktu.

4. Šā panta 3. punktā minētos kopsavilkumus Komisija dara elektroniskā veidā pieejamus visām pārējām dalībvalstīm.

5. Šajā pantā paredzētās konfidencialitātes prasības neierobežo pašas Komisijas piekļuvi konfidenciālajai informācijai. Komisija nodrošina, ka piekļuve konfidenciālajai informācijai ir stingri ierobežota un ir atļauta tikai tiem Komisijas dienestiem, kuriem piekļuve minētajai informācijai ir absolūti nepieciešama. Komisijas pārstāvji sensitīvo informāciju par sarunām attiecībā uz starpvaldību līgumiem, kas ir saņemta šādu sarunu gaitā, izmanto, piemērojot pienācīgu konfidencialitāti saskaņā ar 3. un 4. pantu.

9. pants

Koordinācija starp dalībvalstīm

1. Komisija atvieglo un veicina koordināciju starp dalībvalstīm, lai:

- a) pārskatītu norises saistībā ar starpvaldību nolīgumiem un censtos panākt konsekventas un saskaņotas Savienības ārējās attiecības enerģētikas jomā ar valstīm, kas ir enerģijas ražotājas, tranzitvalstis un patērētājas valstis;

- b) identificētu kopīgas problēmas saistībā ar starpvaldību nolīgumiem un apsvērtu atbilstīgas darbības, lai risinātu minētās problēmas un attiecīgā gadījumā sniegtu norādījumus un piedāvātu risinājumus;
- c) attiecīgā gadījumā atbalstītu tādu daudzpusēju starpvaldību nolīgumu izstrādi, kuros ir iesaistītas vairākas dalībvalstis vai Savienība kopumā.

2. Līdz 2018. gada 3. maijam Komisija, pamatojoties uz paraugpraksi un apspriežoties ar dalībvalstīm, izstrādā fakultatīvas paraugklauzulas un norādījumus, tostarp sarakstu ar tādu klauzulu piemēriem, kurās nav ievēroti Savienības tiesību akti un kuras tāpēc nebūtu jāizmanto. Šādu fakultatīvu paraugklauzulu un norādījumu pareiza piemērošana būtiski uzlabotu plānoto starpvaldību nolīgumu atbilstību Savienības tiesību aktiem.

10. pants

Ziņojumu sniegšana un pārskatīšana

1. Līdz 2020. gada 1. janvārim Komisija iesniedz Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai ziņojumu par šā lēmuma piemērošanu.

2. Ziņojumā jo īpaši novērtē to, cik lielā mērā šis lēmums veicina starpvaldību nolīgumu, tostarp saistībā ar elektroenerģiju, atbilstību Savienības tiesību aktiem un augsta līmeņa koordināciju starp dalībvalstīm starpvaldību nolīgumu jautājumos. Tajā arī novērtē, kāda ir šā lēmuma ietekme uz dalībvalstu sarunām ar trešām valstīm un vai šā lēmuma darbības joma un tajā noteiktās procedūras ir piemēroti. Attiecīgā gadījumā ziņojumam pievieno priekšlikumu par šā lēmuma pārskatīšanu.

11. pants

Atcelšana

Lēmumu Nr. 994/2012/ES atceļ no 2017. gada 2. maija.

12. pants

Stāšanās spēkā

Šis lēmums stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

13. pants

Adresāti

Šis lēmums ir adresēts dalībvalstīm.

Strasbūrā, 2017. gada 5. aprīlī

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
A. TAJANI

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
I. BORG